

A chce se žít!

Mňága & Žďorp

Měl takový strach ze života,
že celý život z bytu nevycházel.
V práci pracoval a mlčel
a tak ani nikdy nikomu nescházel.
Cestou ze zaměstnání nakoupil tašku jídla.
Večery trávil potmě u okna v panelákovém domě.
A díval se ven na chodící postavy a postavičky. Poslouchal zvuky výtahu.
A přesně v deset vždycky sfoukl svíčky.

A v noci snil o životě,
po kterém ve skutečnosti tak toužil.
A všechno, co za něco stálo,
jenom sám ve snu a v noci prožil.
Tisíce příběhů,
které měly nahradit ten jediný skutečný.
Ale život nelze utajit,
nacpat do skříně pod oblečení,
nebo v umyvadle utopit.

Ref: Když se večer smráká
a do duše se vkrádá zmatek a neklid a stesk.
A když srdce za žebrovím náhle nemá
dosti místa a zdá se,
že už podivnějšího světa,
než je tento, nemůže být.
Tak potom kalné vody rozežene vlna čistá
a chce se žít.

A tak se jednoho dne z práce
vydal opačným směrem, nevěděl ještě přesně kam,
to se v něm pral jih se severem.
Ale nakročené kroky už nešlo nijak zastavit.
Okoralé srdce a žíznivé rty
už chtěly konečně promluvit.
A tak si myslím,
že nikdy není pozdě.
Vždycky se dá skočit do vln,
spálit záchranné lodě.
Vždycky se dá život zachránit
a zapomenout na všech
devadesát devět poloh při onanování.

Naposledy jsem ho viděl stát
s nějakou holkou u kina.
Tak milou, tak hezkou,
že by Vás to samotný začalo zajímat.
A možná by Vám bylo stejně j
ako mně jasný mnohem líp,
že život nelze utajit,
nacpat do skříně pod oblečení,
nebo v umyvadle utopit.

Ref: Když se večer smráká
a do duše se vkrádá zmatek a neklid a stesk.
A když srdce za žebrovím náhle nemá
dosti místa a zdá se,
že už podivnějšího světa,

než je tento, nemůže být.
Tak potom kalné vody rozežene vlna čistá
a chce se žít ...

Když se večer smráká
a do duše se vkrádá zmatek a neklid a stesk.
A když srdce za žebrovím náhle nemá
dosti místa a zdá se,
že už podivnějšího světa,
než je tento, nemůže být.
Tak potom kalné vody rozežene vlna čistá
a chce se žít.